

جنبش ملی شیرو خورشید ایرانیان ستودنی و یگانه در تاریخ

تیر ۲۵۸۵

جنبش شکوهمند ایرانیان جان به لب رسیده از ستم و فشار رژیم اسلامی، در ۶ ماه گذشته، بر همگان نمایاند که ایرانیان برآستی مردماتی اند با فرهنگ و با پیشینه تمدنی در هزاره ها. مردمی اند که با خوی اهریمنی رژیم چیره بر کشور هیچ همخوانی ندارند. آنان به پا خاستند تا به جهان بگویند که رژیم اسلامی ایرانی نیست، بیگانه ای است که بر کشور می چیرد. آشکارترین گواه بر بیگانگی رژیم اسلامی همین بس که در کمتر از دو روز ده ها هزار تن از فرزندان این سرزمین را کشت. همایشهای میلیونی و خیابانی ایرانیان در سدها شهر کوچک و بزرگ ایران و، بگونه پیگیر، در ده ها کشور دنیا برای چندین ماه پشت سرهم، در تاریخ بشر، بویژه در ۱۵۰ سال گذشته، بیهمتا ست و گواه شکوهمندی است بر جایگاه یگانه و تاریخ ساز ایرانیان در همه روزگاران.

با آنکه دولتهای مردمسالار باختر زمین، حقوق بشر را یکی از بزرگترین پایه های کشورداری شان میدانند، به تبهکاریهای نزدیک به نیم سده رژیم اسلامی، واکنشهای بیمایه، فریبکارانه و همراه با دروغ نشان دادند. رسانه ها در این کشورها، با آنکه پرچم نا وابستگی به قدرت را بر می افرازند، گزارشهای وابسته به ایران و جنبش ملی ایرانیان را خونسردانه و بسیار کم پوشش میدهند و، آنجا که وابسته به رژیم جمهوری اسلامی، تنها دستورات دولتی را دنبال می نمایند یا خود سانسوری میکنند.

در نزدیک به نیم سده، رژیم اسلامی سدها هزار تن از مردم ایران را کشت و، پیرو نبودن آزادی در کشور، میلیونها تن از کشور گریخته و آواره شدند، و جنگها و ویرانیهای بسیار هم برای کشور و هم برای جهان و بویژه خاورمیانه آفرید. همچنین هزاران میلیارد دلار هزینه جنگی برای کشور و جهان پدید آورد.

ایرانیان آموزه های بسیاری از جنبش ملی شیرو خورشید در ۶ ماه گذشته گرفته اند. بزرگترین آموزه ها، نیاز هرچه بیشتر همگرایی میان همه ایرانیان از گرایشهای گوناگون است. جنبش ملی ایرانیان نیز آموخت که بزرگترین نیرو برای پیروزی همانا خود ایرانیان است در سازمندی، رهبری و همکاری ژرف در میان سازمانها و افراد. در این سوی باید همه اختلافات عقیدتی و سیاسی تا زمانی که ایران مردم سالار بر پا شود کنار گذارده شوند.

رژیم اسلامی با همه ابزارهایی که در دست دارد میکوشد تا در این هنگامه بسیار سخت و شکننده بتواند خود را سر پا نگه دارد و چندی به حیات ننگین خود ادامه دهد. ایرانیان درون کشور باید اکنون خود را آماده سازند تا در بزنگاهی که چندان دیر نیست، بتوانند بار دیگر به پاخیزند و رژیم اسلامی اشغالگر و بیگانه را از پهنه میهن بدور افکنند. در این سوی و همانگونه که نمایان است، همچنان کوشش ایرانیان برونمرز برای رساندن آوای آزادیخواهان درونمرز به دنیای آزاد پیگیر خواهد ماند.

سازمانهای هموند جبهه همآهنگ مبارزان ایران:

انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی در سوند، انجمن فرهنگ ایران زمین، بنیاد اروپایی زرتشت شناسی، تشکیلات لوس آنجلس-ایران، پشتیبانان جنبش دموکراسی، پیمان برای دموکراسی، جبهه ملی خارج از کشور، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگان ریشه ای، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، جنبش زنان ایران، حزب ایران نوین (سیاتل)، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان، سازمان ایران پاد، سازمان پان ایرانیست، سازمان رهایی ایران، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان حقوق بشر برای آزادی زندانیان سیاسی، سازمان سرباز، سازمان سکولارهای دموکرات ایران، سازمان مشروطه خواهان ایران پادشاهی، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان نگهبانان ایران جاوید، سازمان نظم نوین ایرانیان، سازمان نهال، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهان بینی زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.

The Revolution of the Iranian Nation, an Outlier in the History

June 2026

Over the past six months, the remarkable popular movement that has swept across Iran has revealed to the world the true character of the Iranian people. After nearly half a century of oppression under the Islamic regime, Iranians have demonstrated that they are the heirs to one of the world's oldest civilizations, a nation whose identity is rooted in culture, human dignity, and a rich historical legacy spanning millennia.

The conduct of the Islamic regime bears no resemblance to the historical, cultural, and moral values of the Iranian nation. By rising together, Iranians have sent a clear message to the world: the Islamic regime does not embody Iran. It is a mafia political power imposed upon the country, fundamentally alien to the nation's identity. Nothing illustrates this rupture more tragically than the massacre of tens of thousands of Iran's sons and daughters in less than two days.

For months, millions of Iranians have taken to the streets in hundreds of cities and towns across the country, while countless others have demonstrated in dozens of countries around the world. In terms of its scale, persistence, and geographical reach, this movement stands as one of the most remarkable popular mobilizations of modern history exceptional in the world. It reflects the Iranian people's unique determination to shape the future of their nation.

Yet despite the fact that Western democracies proudly present human rights as one of the pillars of their political systems, their response to nearly five decades of repression under the Islamic regime has too often been hesitant, inconsistent, and inadequate.

Likewise, although many Western media outlets proclaim their editorial independence, the Iranian national movement has received only limited coverage. Some media organizations largely echo the official positions of their governments; others appear to practice self-censorship whenever Iran is concerned.

During nearly half a century in power, the Islamic regime has been responsible for the deaths of hundreds of thousands of Iranians. Deprived of freedom, millions have been forced to leave their homeland and rebuild their lives in exile. Its policies have brought conflict, destruction, and instability not only to Iran but to the entire Middle East, while imposing military and economic costs amounting to trillions of dollars.

The National "Lion and Sun Movement" has also become a profound lesson for all Iranians. Its first lesson is clear: lasting success depends on greater unity among Iranians of every political, philosophical, and religious background.

Its second lesson is equally important: **the greatest force capable of leading Iran toward freedom lies within the Iranian people themselves in their ability to organize, to build responsible leadership, and to cooperate beyond political and ideological differences.** Until a free, democratic, and secular Iran has been established, national unity must take precedence over partisan divisions.

Today, the Islamic regime continues to use every instrument at its disposal to prolong its survival. Despite its growing weakness, it seeks to preserve its grip on power for as long as possible.

Iranians inside the country must therefore prepare themselves for the decisive moment that may not be far away a moment when they will once again be able to rise, reclaim their future, and bring an end to a regime they regard as alien to the nation's identity.

At the same time, Iranians living abroad will continue their efforts to ensure that the voices of those struggling for freedom inside Iran are heard throughout the democratic world. The struggle of the Iranian people is not merely a national struggle for political freedom. It is the struggle of an ancient civilization seeking to reclaim its rightful place among the free nations of the world as a nation committed to peace, cooperation, human dignity, and mutual respect.

La révolution de la nation iranienne, une valeur aberrante dans l'histoire

Juin 2026

Le mouvement populaire et glorieux qui a animé l'Iran au cours des six derniers mois a révélé au monde entier la véritable nature du peuple iranien. Éprouvés par près d'un demi-siècle d'oppression, les Iraniens ont démontré qu'ils sont les héritiers d'une civilisation millénaire, d'une culture profondément enracinée dans l'histoire et fondée sur la dignité humaine.

Le comportement du régime islamique n'a rien de commun avec les valeurs historiques, culturelles et morales de la nation iranienne. Les Iraniens se sont levés pour rappeler au monde que ce régime ne représente pas l'Iran. Il constitue un pouvoir qui s'est imposé au pays et qui demeure étranger à l'identité profonde Iranien.

La preuve la plus dramatique de cette rupture est apparue lorsque, en moins de deux jours, des dizaines de milliers de femmes et d'hommes, enfants de cette terre, sont assassinés sous la violence du régime.

Les immenses rassemblements populaires qui se sont succédé pendant plusieurs mois dans des centaines de villes iraniennes, ainsi que les manifestations organisées simultanément dans des dizaines de pays à travers le monde, constituent un phénomène exceptionnel dans l'histoire contemporaine. Peu de mouvements populaires ont connu une telle ampleur, une telle durée et une telle unité. Ils témoignent de la capacité remarquable du peuple iranien à écrire une nouvelle page de son histoire.

Pourtant, alors que les démocraties occidentales affirment faire des droits de l'homme l'un des fondements essentiels de leurs institutions, leurs réactions face aux crimes commis par le régime islamique depuis près d'un demi-siècle sont demeurées timides, ambiguës et souvent contradictoires.

Une partie importante des médias occidentaux, bien qu'ils revendiquent leur indépendance éditoriale, n'accorde qu'une couverture limitée au mouvement national iranien. Certains reproduisent essentiellement les positions officielles de leurs gouvernements ; d'autres pratiquent une forme d'autocensure lorsqu'il s'agit de l'Iran.

Depuis près de cinquante ans, le régime islamique a coûté la vie à des centaines de milliers d'Iraniens. Privés de liberté, plusieurs millions de citoyens ont été contraints de quitter leur patrie et de vivre en exil. Les politiques de ce régime ont provoqué des conflits, des destructions et une profonde instabilité, non seulement pour l'Iran, mais également pour l'ensemble du Moyen-Orient, tout en entraînant des dépenses militaires qui se chiffrent en milliers de milliards de dollars.

Le Mouvement national du " Lion et Soleil " a également été une école d'expérience.

La première leçon est claire : la réussite dépend de l'unité de tous les Iraniens, quelles que soient leurs convictions politiques, philosophiques ou religieuses.

La seconde est tout aussi essentielle : **la principale force capable de conduire l'Iran vers la liberté réside dans les mains des Iraniens eux-mêmes, dans leur capacité à s'organiser, à se doter d'une direction responsable et à coopérer au-delà des différences.**

Jusqu'à l'établissement d'un Iran libre, démocratique et laïque, les divergences idéologiques devront céder la place à l'intérêt supérieur de la nation.

Aujourd'hui encore, le régime islamique mobilise tous les moyens dont il dispose afin de prolonger sa survie. Malgré son affaiblissement, il cherche à préserver son pouvoir aussi longtemps que possible.

Les Iraniens vivant à l'intérieur du pays doivent donc se préparer à saisir le moment décisif qui ne saurait tarder, afin de reprendre leur destin en main et de mettre fin à la domination d'un régime qu'ils considèrent comme étranger à leur identité nationale.

Dans le même temps, les Iraniens de la diaspora poursuivront sans relâche leur mission : porter la voix des femmes et des hommes qui luttent pour la liberté en Iran auprès des démocraties du monde libre.

Car le combat du peuple iranien n'est pas seulement celui d'une nation pour sa liberté ; il est aussi celui d'un peuple qui aspire à retrouver sa place naturelle parmi les nations libres, dans la paix, la coopération et le respect mutuel.

De revolutie van het Iraanse volk: een uitzondering in de geschiedenis

June 2026

Die außergewöhnliche Volksbewegung, die den Iran in den vergangenen sechs Monaten erfasst hat, hat der Welt das wahre Gesicht des iranischen Volkes vor Augen geführt. Nach nahezu einem halben Jahrhundert der Unterdrückung durch das islamische Regime haben die Iraner gezeigt, dass sie Erben einer jahrtausendealten Zivilisation sind, einer Kultur, die auf Menschenwürde, Wissen und historischer Kontinuität beruht.

Das Verhalten des islamischen Regimes steht in keinem Einklang mit den geschichtlichen, kulturellen und moralischen Werten der iranischen Nation. Mit ihrem landesweiten Aufstehen haben die Iraner der Welt eine klare Botschaft vermittelt: Dieses Regime verkörpert nicht den Iran. Es ist eine Herrschaft, die dem Land aufgezungen wurde und seiner nationalen Identität fremd geblieben ist.

Nichts verdeutlicht diese Entfremdung eindringlicher als die Tatsache, dass innerhalb von weniger als zwei Tagen Zehntausende Töchter und Söhne dieses Landes ihr Leben verloren.

Über Monate hinweg gingen Millionen Iranerinnen und Iraner in Hunderten von Städten und Gemeinden auf die Straße. Gleichzeitig fanden in Dutzenden von Ländern der Welt anhaltende Solidaritätskundgebungen statt. Hinsichtlich ihrer Größe, ihrer Dauer und ihrer geografischen Ausdehnung gehört diese Bewegung zu den außergewöhnlichsten Volksbewegungen der jüngeren Geschichte. Sie bezeugt die Entschlossenheit des iranischen Volkes, seine Zukunft selbst in die Hand zu nehmen.

Obwohl die demokratischen Staaten des Westens die Menschenrechte zu den tragenden Säulen ihrer politischen Ordnung zählen, sind ihre Reaktionen auf die Verbrechen des islamischen Regimes während beinahe fünf Jahrzehnten vielfach zögerlich, widersprüchlich und unzureichend geblieben.

Auch ein großer Teil der westlichen Medien, die ihre Unabhängigkeit betonen, widmet der iranischen Nationalbewegung nur begrenzte Aufmerksamkeit. Manche übernehmen weitgehend die offiziellen Positionen ihrer Regierungen, andere üben im Zusammenhang mit dem Iran eine Form der Selbstzensur.

Während seiner fast fünfzigjährigen Herrschaft hat das islamische Regime Hunderttausende Iraner das Leben gekostet. Millionen Menschen mussten ihre Heimat verlassen und im Exil ein neues Leben beginnen. Seine Politik hat nicht nur dem Iran, sondern dem gesamten Nahen Osten Konflikte, Zerstörung und Instabilität gebracht und zugleich militärische und wirtschaftliche Kosten in Billionenhöhe verursacht.

Die nationale Löwe-und-Sonne-Bewegung hat den Iranern zugleich wichtige Lehren vermittelt.

Die erste lautet: Der Erfolg hängt entscheidend von einer stärkeren Einheit aller Iraner ab – unabhängig von ihren politischen, weltanschaulichen oder religiösen Überzeugungen.

Die zweite Lehre ist ebenso bedeutsam: Die größte Kraft für die Befreiung Irans liegt in den Iranern selbst – in ihrer Fähigkeit, sich zu organisieren, eine gemeinsame, verantwortungsbewusste Führung zu entwickeln und über politische wie ideologische Unterschiede hinweg zusammenzuarbeiten.

Bis zur Errichtung eines freien, demokratischen und säkularen Iran muss das gemeinsame nationale Interesse Vorrang vor allen parteipolitischen oder ideologischen Differenzen haben.

Das islamische Regime setzt gegenwärtig alle ihm zur Verfügung stehenden Mittel ein, um sein Überleben zu sichern. Trotz seiner zunehmenden Schwäche versucht es, seine Herrschaft so lange wie möglich aufrechtzuerhalten.

Die Menschen im Iran sollten sich deshalb auf den entscheidenden Augenblick vorbereiten, der möglicherweise nicht mehr fern ist – den Augenblick, in dem sie erneut aufstehen, ihr Schicksal selbst bestimmen und die Herrschaft eines Regimes beenden können, das sie als ihrer nationalen Identität fremd empfinden.

Gleichzeitig werden die im Ausland lebenden Iraner ihre Bemühungen fortsetzen, die Stimme der Freiheitsbewegung im Iran in die freie Welt zu tragen.

Denn der Kampf des iranischen Volkes ist weit mehr als ein Kampf um politische Freiheit. Er ist der Kampf einer alten Zivilisation, die ihren rechtmäßigen Platz unter den freien Nationen der Welt wieder einnehmen möchte – in Frieden, in Zusammenarbeit, in Achtung der Menschenwürde und im gegenseitigen Respekt.